

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Si ünnep a budai hegyekben*

Forrás:

A Nép

Bp

(Hely)

1924. 1. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Osztályozás

Tárgy

796.93

Hely

Idő

"1924"

Személy

Si ünnep a budai hegyekben.

A Jánoshegyi ugrósánc felavatása. Tizenhárom kilométeres futóverseny a Normafától. — Csütörtökön utaznak a győztesek az olimpiaszra.

A Zugligeri felé közlekedő villamosok vasárnap a korai délelőtti órákban olyan zsúfoltak voltak, mint a rekkendő nyárban, amikor mindenki a zöldbe menekült. A könnyű nyári toalettek helyett azonban most vastag bundákat, té szvetereket láthattunk és a villamosok nemcsak utasokkal, de színes sítalpakkal is tele voltak. A Jánoshegyi ugrósáncot avatták fel vasárnap délelőtt a Magyar Sí-Szövetség országos versenyek keretében és a siünnepségre töltött a közönség. Erdemes volt tolakodni a villamosmegállón, túrni az agyonpréslést a villamoskocsikban, mert a verseny szép volt és különösen széppé tette a siünnepséget a gyönyörű időjárás.

Legalább háromszor annyian vették volna maguknak azonban azt a fáradságot, hogy túrják ezt a villamoson való agyonpréslést, ha megfelelő számú kocsi állott volna rendelkezésükre. Habár hetek óta hirdették, hogy vasárnap lesz ez a verseny és erről a villamosársaság is tudott, mégsem indítottak elegendő kocsit. Azok a kocsik pedig, amelyek elindultak, minduntalan elakadtak, élénk bosszuságára a szórakozást kereső közönségnek.

A zugligeri villamos-végállomástól alig egykedvórányira, a Disznófóvendéglő fölött van az új ugrósánc és az alatta elterülő tisztáson gyűlt össze a nyolcezer főnyi érdeklődő közönség. Mindenütt vakító fehér mezőket látott az ember és az enyhén sütő napsugárban mint megszámlálhatatlan millióárdnyi briliánsok ragyogtak a hókristályok.

A Si-Szövetség funkcionáriusai már korán reggel ott foglalatostkodtak az ugrósánc körül és mindent előkészítettek, hogy a felavatás és az ugróversenyek zavar nélkül történhessenek. Majdnem tizenkét óra volt, amikor megkezdődött az ugróverseny és csakhamar kitűnt, hogy a remek és a nagy anyagi díjazatokkal feleltett ugrósánc javításra szorul. A sánc ugyanis tulajdonképpen hátra van építve és az elugró léceket legalább három méterrel előre kell vinni, hogy a tervezett harminc méteres ugrásokat végre lehessen hajtani. Kissé magasabb hó is kellett volna még a sánc nekifutó pályájára, a mely kemény volt és ennek tulajdonítható, hogy habár a versenyzők szép lendülettel egymásután ugrottak el a sáncról, ugyszólván egyikük sem tudott eljutni a tisztásig, hanem a lejtőbe ugrottak. Szepes (Strauch) Béla tűnt ki legjobban az ugrók közül és az ő gyönyörű, precíz ugrásain, remek testtartásán meglátszott, hogy külföldi mester keze alatt tanult. Ő lett a verseny győztese is és mögötte az elsőosztályu ugróversenyben Habert Aladár volt a második. A másodosztályu ugróversenyt az idősebbik Strauch (Gyula) nyerte Wilhelm László előtt.

Az ugróversenyek befejezése után a Si-Szövetség konstatálva az ugrósánc hibáit, azonnal intézkedett, hogy egy-két nap alatt építsék át a pályát és

küszöböljék ki onnan a nehézséget. Az ugrósánc átalakításával a hó köreperé okvetlenül elkészülnek és a jövő héten már az illusztrált lapokból és a mozi-felvételekből ismeri gyönyörű lendületű harminc méteres ugrást is láthat majd a budapesti közönség.

Egy kis szünet után a sielők nagy tábora és az érdeklődő közönség közül azok, akik sítalpat csatoltak a lábukra, nekilindultak a hegyeknek, fel a Normafához. Ott volt ugyanis a kordibeliul tizenhárom kilométeres távverseny startja. Negyvenöt sífutó indult a versenyen, amelynek pályája rendkívül változatos volt és próbára tette a versenyzőt mindenféle szempontból. Hol lefelé kellett csuszni, hol meg meredéken fölfelé mászni, hogy azután egy éles fordulóval megint lefelé vezessen a pálya. A kanyarodásokat, a símezőn való futásokat és a le-és felmenés minden változatát ismerni kellett annak, aki eredményesen akart ezen a versenyen szerepelni.

Piros papírszalagokkal, apró kis zászlókkal jelölte ki a Si-Szövetség a verseny utvonatát, sajnos azonban, mire a versenyzők az utra értek, már sehol sem lehetett látni az útjelzőket. A közönség fejelemzetlenül viselkedve, kalapja mellé tűzte az útjelző szalagokat és akinek szánkója volt, el nem mulasztotta, hogy fel ne díszítse azt az irányt jelző zászlócskákkal. Így történhetett azután, hogy a versenyzők közül sokan el is tévedtek és csak akkor vették észre, hogy rossz irányban mennek, amikor már kilométereket futottak és szó sem lehetett arról, hogy versenyzőtársaikat utólérjék.

A Normafától a Hangya-forráson keresztül a Jánoshegyi-utra, majd innen a Budakeszi-utra, Mária-mákra és a Csillebércre futottak a sielők és az ut-

vonalon mindenütt nagy közönség nézte a remek felvonulást. A Farkasvölgy felső részén át ismét a Normafához vezetett a verseny útja, ahonnan a Csillagvölgyön és a Laszlovszky-hegyen keresztül a Zalai-utra tériek és a Delmár-villánál végződött a verseny.

Delmár Walter, a házigazda, maga is résztvett a versenyben, másokknak érkezett be és alig hogy lekapta magáról a sítalpatat, sietett az egymásután befutó versenyzőket megvendégszolgálni. Negyven versenyző érkezett a célhoz, akik közül győztes Németh Ferenc, a Természetbarátok Turistae Egyesület tagja lett. Németh Ferenc távot 1 óra 11 p. 12 mp. alatt futott meg és Delmár Walternek csak 41 mp. el volt több időre szüksége. Az első Déván István lett harmadik 1 óra 15 p. 5 mp.-es idővel.

A győztes Németh Ferenc csütörtökön már indul Svájcba és starthoz áll a chamonixi téli olimpiai játékok ötven kilométeres távfutóversenyében. Szepes Béla, Déván István és Habert Aladár szintén a chamonixi versenyre utaznak csütörtökön és résztint az rövidtávú versenyben, részint az ugróversenyben mérik össze erejüket a külföldiekkel.